

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Je ta stvar že dolgočasna, prenapredba volitev v drž. zbor namreč! Namen te prenapredbe je, proti ustavi deželnim zborom vzeti bitstveno pol. pravico, da pošiljajo svoje, toraj posamesnih dežel zastopnike v državni zbor. Namesto pa vprašati deželne zbore, ali se odrečejo bitstvene svoje pravice, mešetari vlada s posamesnimi poslanci svoje stranke in pusti po svojih listih trobentati po svetu: zdaj je že vse v redu! Mi hočemo direktnih volitev, mi jih bomo tedaj sklenili! Na kolikor so številke pomnoženih poslancev znane, nam spričujejo le eno prežalostno reč, da pride zastop kmetijskega življa proti meščanskemu ali „purgarskemu“ in onemu iz velikega posestva in trgovinstva še bolj v — pomnoženo manjšino! Dosedanje mešetarjenje z liberalno nemško pritlikino je podalo to-le: Dolenja Avstrija dobi 37 poslancev (zdaj jih je bilo 18); gorenja Avstrija 16 (zdaj 10); Solnograško 4 (zdaj 3); Tirolsko 17 (zdaj 10); Predarlško 3 (zdaj 2); Štajarsko 22 (zdaj 13); Kranjsko 9 (zdaj 6); Koroško 8 (zdaj 5); Česko 90 (zdaj 54); Moravsko 34 (zdaj 22); Sileško 10 (zdaj 6); Bukovina 8 (zdaj 5); Dalmatinsko 8 (zdaj 5). Poljaci so še iz pošteva izpuščeni, ker se ogibljejo vseh razgovorov v tej stvari. Ali pa ostanejo stanovitni, je veliko vprašanje, ker skušnjava, da jih je še vsaka vlada dozda okoli prsta ovila. Odločeno jim je sicer 60 poslancev namesto sedanjih 28. — O kranjskih poslancih, ki so edini zastopniki Slovencev, le toliko vemo, da so na shodu 12. t. m. sklenuli, ne iti v državni zbor, da pa to ne veže nobenega državnega poslanca! Tako se je brzojavljalo „Vid-u.“, kar nam je celó neumljivo. Obveljati pa utegne, kar so „Novice“ (št. 2) pisale: „V takem „rajhsratu“, ki hoče direktno volitve stvariti, ni prostora več za poslance, ki stojé pod zastavo oktoberske diplome (od l. 1860)!“ — Dalmatince pa ima min. Lasser baje že v žepu, ker jim obeta železnice, ako se udajo. Za skledico leče se še vedno višje pravice prodajajo! — Na Českem poskušajo poslednje sredstvo, rešiti čast in svobodo domovini, v nebrojnih peticijah namreč hočejo iti do cesarja in kralja, da vendar ne pusti zatirati deželnih pravic, ki so stoletja starejše od rajhsrata in ustavaških junakov. Čuje se pa že, da utegne dež. poveljnik in kr. namestnik general Koller, ki je ravno v Beču, pooblaščenje dobiti od vlade, da — vse peticije kot — „hujskanje proti vladi“ — zaduši!

Vnanje države. Odstavljeni cesar Napoleon III. je na Angleškem 9. t. m. o 1/2 eni uri popoldne umrl, — to je najvažnejša novica, ki je zapisana na prvi strani zgodovine leta 1873. Rojen 20. aprila l. 1808, doživel je skoro 65 let. Uzrok smrti je bil kamen v me-

hurji. — Nja sin, ki je zdaj v 17. letu, si je že privzel naslov „Napoleon IV.“, in utegne skoro priti čas, da bo skušal tudi prestol očetov zasesti. Mnogo najvišjih generalov, med njimi Mac-Mahon, je šlo k pogrebu, ki je bil 15. t. m. Prihodnjic povemo ob kratkem zgodovino Napoleonovo, kateri je veliko kriv zmešnjav, ki dan denešnji Evropo razdevajo, posebno pa našo ubogo Avstrijo.

Anglež in Rus se pisano gledata zastran oblasti v Aziji. Ker Rusija če dalje več sveta pridobiva, se je pri Angležih vzbudil strah, da jim sosed preblizo ne pride, ter so se začeli groziti, da pride do boja, če Rus ne reče: dosti imam. V ta namen je poslan na Angleško grof Šuvalof, načelnik tajne policije, da Angleže potolaži.

Razne stvari.

(Kako pokončati gosenice na drevesih.) naznana sadjorejec Janisch iz Kroisbacha pri Gradcu v „St. Ldb.“ tako-le: Da pri visokih drevesih težke lestvice treba ni, s katero se lahko tudi drevó poškodti, si delam svečke iz črnega loja s primešano smólo, na lahkem drogu (štangi) privezane ožgem in ob suhem in tihem vremenu goseničja gnjezda zažigam, kar se brez nevarnosti in kvara za drevesa godi. Poskušnje v „Grottenhofu“ pri Gradcu bile so tako povoljne, da se ta način vsem sadjorejcem priporoča. Sveča gori blizo eno uro in če se po funtih kupujejo, stane vsaka kakih 8 krajcarjev. To se pa le ob suhem vremenu z vspehom opravlja, ob mokrotnem zalege ne gorijo.

(Novi in žalostni izgledi surovosti.) Na Krajevju je v Solčavi (Žolepahu) 20letni kovač, iz Kranjskega, Jan. Kramer, Petra Robana (Arlovčnika) v tepežu zaklal, da je hipoma umrl. — Temu dostavljamo iz štajarske sredine naslednje: Ubili so nedavno pri sv. Jurji na Šavnici enega, v Apčih enega, v Radgoni enega, v Stradnu enega na pol; v Slivniški fari pa dva. In ko bi več marljivih dopisnikov imeli, zamogli bi še več povedati. Kaj uči ta litanija surovosti? Da so ljudje brez vere — živinčeta!

(Pri celjski dež. sodnóji so bili obsojeni:) — 21. dec. bila je obravnava proti Val. Sajovec, 42 letnemu postopaču iz Motnika, Šim. Konšek, 43 letnemu postopaču iz Jesovnika v vransk. okraju, in proti Fr. Rebernaku, iz Žičje vesi. — V. Sajovec je bil zatožen zaradi tolovajstva, ker je 15. sušca 1870 v družbi z A. Mursom in Urb. Koržetom oropal Ostermanove v Ogorevcu, fare sv. Jurja pod Rifnikom. Pomagača njegova bila sta že 2. avg. 1871 obsojena, in sicer Murs v 15letno, Korže pa v 12letno težko ječo. Tretji tovarš Sajovec je pa bil pobegnil in še le m. aprila t. l. ujet, ter je bil zdaj obsojen v 10letno težko ječo. Konšek je obsojen v 6mesečno težko ječo. Rebernak je pa bil za nekrivega spoznan. Obsojenci so brez pritožbe kazni nastopili.